

Der er jeg altså helt uforstående over for, at man ikke er villig til at sige: Den her idé, som vi har ladet os overbevise om efter flere års diskussion med oppositionen i Danmark, og som vi nu gennemfører ved lov, ja, den kunne også være anvendelig i andre lande, og derfor vil vi rejse det i kredsen af justitsministre for at diskutere, om andre ikke vil følge efter. Det er det, vi kalder internationalt samarbejde, og det er det, som regeringen ikke vil på det her område.

Nu har Venstres ordfører så forladt Folketingssalen, men jeg kan ikke lade være lige at trække lidt på smilebåndet over hr. Eyvind Vesselbo, som mente, at det var pudsig, at vi, som ikke ville bekæmpe tvangsægteskaber ifølge hr. Eyvind Vesselbo, nu stod og kritiserede, at man fra Venstres side ikke ville gøre nok. Men jeg lagde også mærke til, at hr. Eyvind Vesselbos ord, når han skulle forsøge at forklare, hvorfor det, justitsministeren sagde, var godt og rigtigt, og at det, vi har lagt frem, var helt forkert og et udtryk for, at vi ingenting havde forstået, så bl.a. var: Nu skal vi tage ekstra fat om tvangsægteskaber.

Det er vi glade for er gået op for Venstre, nemlig at det at indføre tvangsægteskaber ved navns nævnelse i straffeloven, ja, det er at tage ekstra fat. Det er sådan set det, vi har ønsket i adskillige år. Og det er netop også, som hr. Eyvind Vesselbo sagde, for at tydeliggøre, at det er en rigtig dårlig idé og noget, vi slet ikke accepterer. Så mellem linjerne må vi vel forstå hr. Eyvind Vesselbo sådan, at det også er Venstres politik, at man nu vil gøre den indsats, som ligger bag ved de intentioner, vi har udtrykt i dag, og som ministeren også har udtrykt, om at skrive tvangsægteskaber ind i straffeloven.

Så vil jeg til gengæld rose Dansk Folkeparti, for det var jo en kovending uden omsvøb. Hr. Jesper Langballe har ved tidligere lejligheder sagt, at det her forslag og det at indskrive det i straffeloven er pjat af adskillige grunde. Hr. Peter Skaarup, retsordføreren, har sagt noget lidt andet, men lad nu den nuværende ordfører være den, der tegner butikken. Den kovending synes jeg der er grund til at rose at Dansk Folkeparti viste så direkte. Det havde været glædeligt, om andre partier havde gjort det samme.

Så mente hr. Jesper Langballe noget om, at hvis ikke man gik ind for det her, så var man som en nedgravet betonklump, der næsten var klar til et medlemskab af Det Radikale Venstre. Altså, jeg vil sige, at med hensyn til den debat,

vi havde i sidste uge, hvor hr. Jesper Langballe mente, at Folketingssalen var et abebur, der koger over af uvidenhed, så er jeg glad for, at der netop på det her område er kommet så meget styr på blusset, at det hos Dansk Folkeparti ikke længere koger over med uvidenhed om, hvad der er effektivt i kampen mod tvangsægteskaber.

Kl. 20.05

Hvad angår den konservative ordfører, har jeg været inde på tidligere, at det altså er mærkeligt, når man har det synspunkt, at det vil være fremmende for kampen mod tvangsægteskaber, at andre lande indfører de samme regler, som vi nu påtænker at indføre i Danmark, at man så ikke vil arbejde for det internationalt. Det synes jeg er mærkeligt, og det giver et indtryk af, at man ikke har stor tiltro til internationalt samarbejde og den dialog, der vel trods alt er i EU-kredsen, også på retsområdet.

Så summa summarum er, at vi er nået rigtig langt på det her område. Regeringen vil ikke gå hele vejen, man vil ikke lægge den internationale kurs og forsøge at få andre til at gå i samme retning, og man vil ikke gå ind i diskussionen om at få præciseret i juridisk forstand, hvad tvangsægteskaber er, og på den måde måske hjælpe politiet til at komme nærmere det at kunne føre gerningsmændene for en dommer. Men det kan vi måske komme nærmere ind på i udvalgsbehandlingen eller i den senere lovbehandling.

Men jeg synes, at der er grund til at sige tillykke, ikke til os, der har kæmpet for det, vi, kan man sige, har jo så mistet en sag og må kæmpe for noget andet, men dem, der er grund til at sige tillykke til, er dem, som det forhåbentlig kan hjælpe, og det er, uanset om det bliver den konkrete juridiske effekt, eller det bliver den holdningsmæssige; det er dem, der nu får et ekstra redskab i kampen mod tvangsægteskaber.

Der må man jo sige, at der har været to skoler i den her sag. Der har været den, som blev udtrykt af forkvinden for Landsforeningen af Kvindekrisecentre, Jytte Mejnhold, det, vi kunne kalde eksperternes skole. Hun sagde i Berlingske Tidende den 19. februar i år:

»Familierne skal ikke stå og tolke, om paragraffen nu også omhandler tvangsægteskaber. Det vil være en hjælp for unge, der kan sige til familierne, at man ikke må det, og det vil gøre det nemmere for anklageren, der klart og tydeligt kan sige, at det er forbudt.«